

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De gældende Regler om Pensionering af og Alderdomsforsørgelse for de ved Telegrafvæsenet ansatte findes i Lov Nr. 49 af 12te April 1889 og Lov Nr. 68 af 30te Marts 1895. Da disse Regler — som det nedenfor nærmere vil blive paavist — ikke ere tilfredsstillende, har man udarbejdet det foreliggende Lovforslag, hvorefter der tillægges de i Telegrafvæsenets 1ste—4de Lønningsklasse og Telegrafbudene samt de paagældendes eventuelle Enter Ret til Pension efter Pensionsloven af 5te Januar 1851 med visse nærmere angivne Indskrænkninger.

Ungaende de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Telegrafdirektøren er ifølge § 3 i Loven af 12te April 1889 pensionsberettiget i Henhold til Pensionsloven af 5te Januar 1851. Heri er der næppe Grund til at gøre nogen Forandring; kun har man foreslaaet, at det med Hensyn til denne Embedsmand fastsættes, at den, der fra en af Telegrafvæsenets fire Lønningsklasser overgaar til Stillingen som Telegrafdirektør, ikke derved taber den Pensionsanciennitet, som han allerede har erhvervet i Medfør af Paragraffens 2det Stykke.

Alf de i Telegrafvæsenets 1ste—4de Lønningsklasse ansatte ere ifølge Loven af 1889 kun samtlige i 1ste Lønningsklasse ansatte og 14 af de i 2den Lønningsklasse ansatte pensionsberettigede. De i 3dje og 4de Lønningsklasse ansatte godskrives der, for saa vidt de have fyldt 25 Aar, af Statskassen et til 5 pCt. af deres Lønning svarende Beløb, der med Rente og Rentens Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til deres egen Forsørgelse. Disse Regler have imidlertid vist sig ganske uheldstgørende. Paa Grund af det forholdsvis ringe Antal pensionsberettigede Stillinger, der for Tiden findes under Telegrafvæsenet, er det kun et meget lille Mindretal af de ansatte, der overhovedet opnaar Pensionsret, og for disses Bedkommende sker det ofte i en saa fremrykket Alder, at den Pension, som de i Henhold til Pensionslovens Regler erholde, naar de maa tage deres Afsted, ikke staar i et blot nogenlunde rimeligt Forhold til den lange Varrække, i hvilken de have været i Tele-

grafvæsenets Tjeneste. Forholdene have i denne Henseende forværret sig Aar for Aar, idet Antallet af Telegrafister paa Grund af den stadig stigende Trafik aarlig forøges, uden at der siden 1889 er sket nogen Forøgelse af Antallet af ansatte i 1ste og 2den Lønningsklasse. — De Beløb, der — som ovennævnt — godskrives de ansatte i 3dje og 4de Lønningsklasse, kunne ikke skaffe de paagældende en Alderdomsforsørgelse, der fyldestgør selv meget tarvelige Fordringer; det har derfor stadig vist sig nødvendigt ved de paagældendes Afgang at bevilge dem aarlige Understøttelser, der have været optagne paa Finanslovene. De ansatte synes imidlertid at have et billigt Krav paa i Vighed med de fleste andre Statsfunktionærer at erholde Ret til Pension for dem selv og deres eventuelle Enter. For Telegrafbudene gælder ganske det samme, som ovenfor er anført med Hensyn til de ansatte i 3dje og 4de Lønningsklasse.

For at bøde paa de ommeldte uheldige Forhold har man foreslaaet, at de i Telegrafvæsenets 1ste—4de Lønningsklasse ansatte og Telegrafbudene saavel som samtlige de paagældendes eventuelle Enter pensioneres af Statskassen.

Naar Pensionsretten efter Forslaget først skal indtræde med det fyldte 35te Aar og derhos være betinget af, at den paagældende i over 10 Aar har været ansat i pensionsberettiget Stilling ved Telegrafvæsenet, er dette — saavel som Reglen om, at de første 10 Tjenestear er ikke medregnes som pensionsgivende — begrundet i, at Ansættelsen som Telegrafist (4de Lønningsklasse) i Reglen sker i en saa tidlig Alder (mellem 20 og 25 Aar), at det er fundet rigtigst at kræve Tjeneste i den nævnte Varrække, forinden Pensionsretten opnaas. Heraf bliver det tillige Følgen, at Afgang til højeste Pension i Reglen vil opnaas i en Alder af mellem 60 og 65 Aar, en Alder, i hvilken Telegraffunktionærernes Arbejdskraft som oftest vil være udtømt. — De omhandlede Bestemmelser synes ogsaa passende for Telegrafbudene, der i Reglen ansættes i en Alder af ca. 25 Aar.

Bortset fra de nys omtalte Bestemmelser om Tidspunktet for Pensionsrettens Erhvervelse har man fundet det rettest at lade Reglerne i Pensionsloven af 5te Januar 1851